

og er en betingelse for et sunt liv, så bringer det utover landet ikke så litet penger. Det er ikke småsummer byfolk legger tilbake på landsbygden i feriene. Det er da ialfall såpass, at vi landsfolk gjerne kan vise dem litt velvilje. Våre fjell sliter da ikke byfolket ut, våre veier ikke heller; fiskebestanden i våre fiskevatn evner de ikke å forringe i nogen særlig grad, og skulde det for enkelte vatn vise sig å være fare i så henseende, så er det jo erstatning å få for dette.

Som det vil forståes, er det ikke turistlivet i de store hotellstrøk jeg her har ment å skildre. Dette kjenner jeg ikke meget til og er således blottet for betingelser i den retning. Hvad jeg ved nærværende har ment å belyse, er forholdet som det har vært, er og bør være i de strøk der turistene tar inn på bondegårder, skysstasjoner og i Turistforeningens hytter. Der hvor turistene kommer i berøring med det arbeidende folk, og ikke der hvor folk springer hverandre overende for å få en «lettkjøpt» fortjeneste av turistene.

Vindøladalen set sydover.

Fot. L. Sivertsen.

VINDØLADALEN

AV

C. W. CARSTENS

Nordvest for Trollheimshytten, mellem Snota og Surnadalen, ligger den vakre seterdal Vindøladalen. Den er litet kjent av turister og blir kun en sjelden gang trafikert. For veien fra Trollheimshytten gjennom Vindøladalen til Moen nede i hoveddalen er lang og ofte besværlig. Men efter at Trondhjems Turistforening nu har skaffet kvarter på Røstadseter, 8 à 9 timers marsch fra Trollheimshytten og 4 à 5 timers marsch fra Moen, bør dalen bli turistenes eie. For Vindøladalen fortjener det. Dens natur er helt egenartet. Begrenset i syd av de stolte tinder Snota, Rognnebba og Fruhætta ligger den som et rettlinjjet nord-sydgående øksehugg inn i fjellet. Og veien fra Trollheimshytten under Snota forbi det koselige lille fjellvann Bosvannet gjennom Skrødalen til Kløvseter øverst i Vindøladalen hører blandt Trollheimens aller vakreste og koseligste

fjellruter. Hele veistrekningen mellom Trollheimshytten og Røstadseter blev opvardet i 1925, ruten er stort set meget lettgått. Undtagen kanskje i slutten av august. For Trollheimens største multemyrer ligger i Vindøladalens øvre partier. Og multemyrerne her bærer bomsikkert hvert år. Så i multehøstens tid blir ofte den sprekeste fjellvandrer gjerne endel forsinket.

På Røstadseter er almindelig godt seterstell. Seteren passer foruten som gjennomgangsstasjon også fortrinlig som utgangspunkt for fjellturer i vest- og sydvestlig retning. Her finnes ingen opvardede ruter. Disse herlige fjelltrakter egner sig derfor for de mest eventyrlystne og mest fjellvante. Og er man riktig heldig, er det vel ikke helt utelukket, at man i disse trakter også kan påtreffe bjørn. Men skrem den ikke helt bort! For Trondhjems Turistforening vil gjerne ha en liten fredet plett innen sitt rike, hvor naturen ennå er natur og hvor skogens konge ennå er konge.

SØNDMØRE

AV CHR. BLOM

Hvorfor gaar ikke trønderne i Søndmøre? — ja, ikke andre mennesker heller for den saks skyld.

For et par aar siden tok jeg og mit kompani en fottur i Søndmøre. Vi møtte praktisk talt ikke en levende fotturist. Men reisende er der nok av. Vældige turistdampere kommer ind til Merok og Øie, og en hærskaare av fuldpakkede biler — rutebiler og privatbiler — færdes efter landeveiene og fylder med sit indhold de mondæne hoteller. Men disse mennesker ser ikke det Søndmøre, som jeg og mit kompani har sett.

Kom og bli med til Søndmøre! Du vil ikke angre det. Netop for fotturisten er der noget at gjøre i Søndmøre. Dagsmarschene kan kanskje bli litt lange og stride, terrainet vil kanskje synes noget besværlig for den, som er vant til den nordenfjeldske vidde, men trønderne, som har vænnet sig til Trolldheimen og liker terrainet der, vil straks føle sig hjemme i Søndmøre.

Adkomsten er let. Den som har liten tid og ikke frygter Hustadviken kan ta hurtigruten til Aalesund og derfra med lokalbaaten.

Men den, som blir sjøsyk ved synet av rød plysch og blank messing, og den som har tiden til sin disposition, kan — naar han er færdig med Trollheimen og kommer ned til Fahle i Sundalen — fortsætte derfra sydover op Lilledalen gjennom Aursjøtrakten og paa to dage er man ved Mølmen paa Lesjeskogen.

Vil man herfra tilfots videre til Søndmøre, bør man som utgangspunkt vælge det gamle skydsskifte Stueflaatten, ca. 12 km. vestenfor Mølmen, paa grænsen mellem Lesjeskogen og Romsdal.

Fra Stueflaatten gaar man paa én dag ned til Tafjord ved bunden av Norddalsfjord, Søndmøres nordligste fjord. Veien gaar